

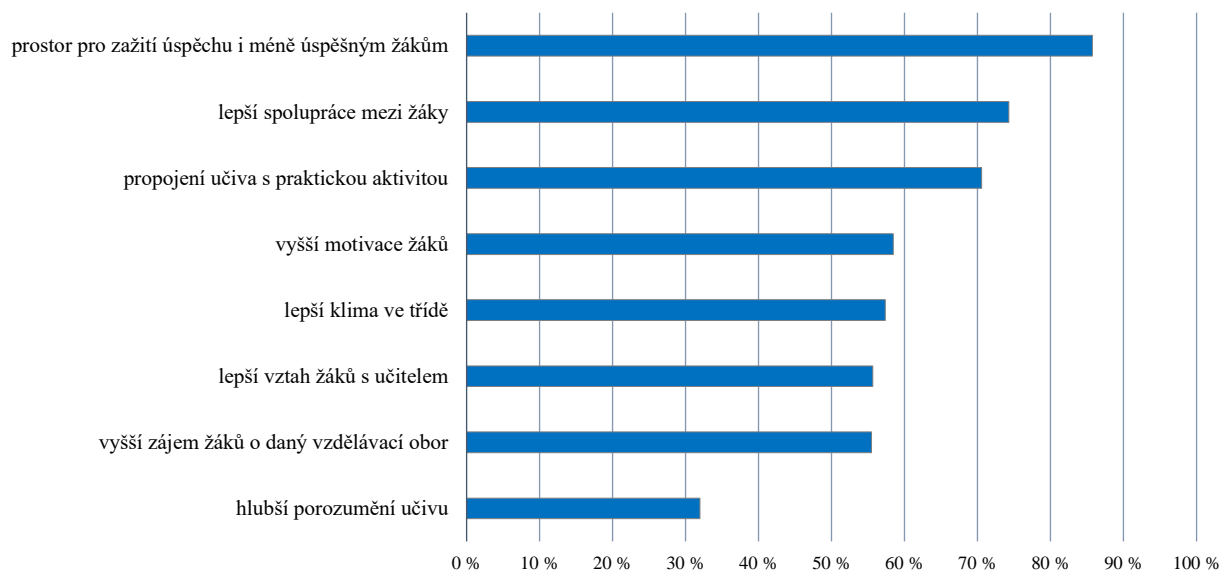
navozuje otázku, zda by mohl být „recept“ vzdělávací oblasti Umění a kultura funkční také pro jiné vzdělávací oblasti.

- V hodinách hudební a výtvarné výchovy bylo rozvíjení kreativity žáků podle očekávání zaznamenáno výrazně častěji než v hodinách jiných předmětů.

Do mozaiky dosavadních zjištění přidává další důležitý střípek také hodnocení odpovědí ředitelů škol na otázku, v čem spatřují přínosy využívání metod z oblasti Umění a kultura v jiných předmětech. Primárně platí, že jen jediný ředitel školy uvedl, že žádný takový přínos nespaturuje, odpovědi ostatních ředitelů pak zachycuje graf č. 13.

Řediteli škol vnímané přínosy metod vzdělávací oblasti Umění a kultura pro výuku v jiných předmětech jsou různorodé, často jsou přitom uváděny vyšší motivace žáků a utváření prostoru k úspěchu i pro méně úspěšné žáky. Právě v tomto bodě může spočívat vysvětlení odlišností zachycených v grafu č. 12. Za pozornost také stojí častá souhlasná odpověď ředitelů škol o přínosnosti metod z oblasti Umění a kultura pro rozvoj spolupráce žáků. Ta může spočívat především v přínosnosti metod dramatické výchovy (např. využití divadelních rolí jako formy výuky), neboť metody hlavních předmětů vzdělávací oblasti Umění a kultura, a především pak výtvarné výchovy, zjevně nejsou pro tento účel ty nejhodnější (srovnej s grafem č. 12). Pozitivní je také vyjádření téměř všech ředitelů škol, že učitelé hudební a výtvarné výchovy spolupracují s učiteli dalších vzdělávacích oborů, přičemž na čtyřech pětinach škol probíhá taková spolupráce z vlastní vůle učitelů, aniž by ředitel školy tuto praxi důsledně vyžadoval. Podobně pak učitelé hudební a výtvarné výchovy deklarují svůj pozitivní postoj ke spolupráci s učiteli dalších předmětů.

GRAF 13 | Přínosy využití metod z oblasti Umění a kultura v jiných předmětech (podíl odpovídajících ředitelů)

V kontextu úvahy o možnosti méně úspěšných žáků zažít úspěch jako o jednom z hlavních přínosů vzdělávací oblasti Umění a kultura je rovněž zajímavé hodnocení praxe učitelů výtvarné výchovy při výběru žákovské tvorby k výzdobě školy, kdy jen 8 % z nich výlučně vybírá za tímto účelem práce nejlepších žáků a naopak téměř polovina učitelů takový postup nesleduje vůbec. Pozitivně lze hodnotit také důvěru učitelů výtvarné výchovy v to, že žáci jsou schopni zvládat výtvarné techniky jak plošného, tak prostorového vyjadřování.

5.5 Překážky realizace hudební a výtvarné výchovy

Poslední podkapitola se věnuje překážkám realizace hudební a výtvarné výchovy pohledem učitelů těchto předmětů. Primárně platí, že téměř všichni učitelé hudební a výtvarné výchovy jsou celkově s výukou svého předmětu spokojeni. Zároveň však téměř dvě třetiny učitelů vnímají možnosti hudební i výtvarnou výchovu dále vylepšovat a obohacovat. Právě v tomto kontextu je zajímavé posoudit, co učitelé hudební a výtvarné výchovy považují za nejčastější překážky při výuce a jejím plánování, přičemž podobně, jako tomu je v případě ředitelů škol, se překážky týkají tří hlavních oblastí:

- neexistence vhodných cílových kulturně-uměleckých destinací v okolí školy;
- nedostatečného časového prostoru pro hudební a výtvarnou výchovu;
- nedostatečných materiálních podmínek úzce souvisejících také s finančními možnostmi školy.